

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Alphonsi Madriliensis De Vera Deo Apte Inserviendi
methodo Libellvs Avreus**

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

De quarundam virtutum origine, passione nimirum Christi Domini. Ca.
quintum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48891](#)

bus
n &
ue-
quá
que
pro-
, do-
llud
lt vt
erui-
gen-
i in-
. E-
nus:
fice-
ima
s ha-
abs-
quæ
s el-
ne-
o id
num
tio-
tio.
non
ntes
D
inclinemus & inducamus voluntatē
in aliud perfectius motiuū, nempe
vt illud desideret, eò quod dignissi-
mus est Deus, qui solus in cordibus
nostris aestimetur & ametur, absque
ulla cōmixtione amoris nostri, aut
ullius alterius rei terrenæ, & quia
nos ad id creauit illa maiestas. Neq;
ullo modo transeamus ad aliam pe-
titionem, nisi obtento hoc motu.
Meminerimus etiā quod dixerit Dei
filius in sacro euangelio: Oportet sē-
per orare.

Luc. 13.

C A P V T V.

De quib[us]dam virtutib[us] in communi,
qua ostenduntur aliunde non habe-
ri quam à preciosissimis fodinis, seu
venis passionis Christi.

Purima de virtutum excellen-
tijs & diuersitatib[us] scripta sūt
in varijs libris, sed beat[us] est, qui
illas legerit in libro vita, qui est Ies[us]
Christ[us], fons sapiētiae in cœlo & in
terra. Discite à me, inquit illa maie-
stas, tāquā ex optimo libro, sintq[ue] il-
la pauca, tū ne ea obliuioni tradatis,
tum quod eiusmodi sint, vt vbi ea di-

Matth. 13.
Virtutes à
Christo, nō
aliunde
discende.

E 6 dice-

706 CAPUT SECUNDUM

diceritis, vera sapientia pleni eritis.
Itaque discite à me, quod mitis sim, &
humilis corde. O beatam doctrinam.
O longissimam breuitatem humili-
tatis & patientiæ, quas discere non
oportet in fonte sapientiæ Dei. Ne
quis ergo ditari speret virtutibus, ni-
si illas à filio Dei homine facto addi-
scat, & maximè ab eius passione sa-
cratissima. Nam hæc veluti aurifo-
dina mūdo data est à clementissimo
patre, ut plenis manibus inde colli-
speculum. gere valeamus, semperque videre, &
audire eminentiam cuiusvis virtu-
tis. Magna est illius præsumptio, qui
alibi putat colligere virtutes, sege-
gatus à tam abundâte fodina, in hoc
à Deo data: beatus autem erit quis-
quis meditatione continua ad inti-
ma huius fodinæ ingressus fuerit: bi-
enim venas adeò diuinæ inueniet,
ut ipsum ad opes angelicas exalent.
In eo siquidem omnes thesauri diui-
nitatis sunt reconditi. Nunc itaque
videtur operæ premium aliquid sub-
iungere, de modo quo duas has vir-
tutes addiscamus, ab humilitate in-

cho-

itantes, tanquam à fundamento e-
mnis boni.

CAPUT VI.

De humilitate, cur illam Deus adeò à
nobis requirat, & de ratione ipsam
conquirendi.

Humilitas in tantam scandit
sublimitatem, rursumque in
tantam se demittit profun-
ditatem, ut à sanctis doctoribus lon-
gæ sint scalæ confessæ plurimorum
graduum, quibus ad eam peruenia-
tur. Nec speret quisquam ad tam su-
blime humilitatis cœlum absq; sca-
lis concendere. Quum autem, ut di-
xi modò, de his scalis abundè proui-
sum sit, decreui his omissis, ulterius
procedere. Meo iudicio si quis hos *Veri hu-*
milis ait?
gradus concendisset, hic in talem
sui omniumque rerum cognitionem
statim perueniret, qua clarissimè vi-
deret, quod ex se quicquam non ha-
beret, præterquam nihil: quodque o-
mne quod aliquid est, ipse Deus est:
& quodcum ita sit, meritò exigit il-